

ham op til en Merindtægtsskat, endskønt hans Forhold muligvis slet ikke er forbedrede ved Krigssituationen. Et saadant Tab eller en saadan Kalamitet, der bringer en Mands Indtægt til at forsvinde, naar han ellers har en rimelig Indtægt, er noget, der selvfølgelig som Regel vil falde paa et enkelt Aar. Derfor betragter jeg den Indrømmelse, der er gjort af den højtærede Minister, for at have en væsentlig Betydning til Imødekommelse af en af de Hovedbetragtninger, der er gjort gældende.

Det andet, der for mig har været et Hovedpunkt, er for at bruge et enkelt Udtryk, Spørgsmaalet om de akkumulerede Indtægter, hvorved der aabenbart ogsaa kan fremkomme betydelig Ubillighed. Der er ikke gjort nogen lignende Indrømmelse her fra den højtærede Ministers Side i selve Lovforslagets Tekst, men jeg lægger Vægt paa, at ved den Affattelse, som særlig sidste Stykke af § 6 har faaet, er det tilladt at se en Forstaaelse mellem Landstingsudvalget og den højtærede Minister om, at den højtærede Minister ogsaa ved Benyttelsen af sin Fritagelsesret er villig til at tage noget Hensyn til de akkumulerede Indtægter. Herom udtalte den ærede Ordfører sig i Landstinget, og den højtærede Minister svarede ham saaledes: „Naar den ærede Ordfører ligesom Betænkningen anfører som Eksempel den saakaldte akkumulerende Indtægt, skal jeg sige, at en saadan kan komme til at danne Grundlag for et Skøn fra Finansministeriets Side om, hvorvidt Skatten helt eller delvis kan bortfalde. Der kan f. Eks. tænkes et saadant Tilfælde, at en Sagfører eller anden Mand har været Eksekutor i et Bo, og dettes Behandling har strakt sig over en meget lang Aarrække, medens Honoraret først kommer til Udbetaling i det enkelte Skatteaar, hvorved Mandens samlede Indtægt eller Merindtægt kan stige ret uforholdsmæssigt. Et saadant Tilfælde er nævnt i Betænkningen, og saadanne Tilfælde mener jeg ogsaa kan danne Grundlag for Finansministerens Skøn om, hvorvidt Skatten skal formildes eller bortfalde.“ Jeg lægger Vægt paa denne Udtalelse og oplæser den, for at den ogsaa kan staa i Folketingstidenden, idet jeg mener, at heri ligger et Tilsagn fra den højtærede Minister om, at dette Moment maa komme til at øve Indflydelse paa hans Skøn med Hensyn til Skatteydelsen.

Det glæder mig, at man fra alle Sider har været enig om det, som jeg udtalte ved Lovforslagets første Behandling i

Folketinget, nemlig, at det Kompromis, der blev sluttet i Fjor, var et meget slet Kompromis, som der ikke var nogen som helst Grund til at opretholde. Endskønt det paa en Maade mere direkte rakte Tanken om Skattens Bestemmelse som en Krigsindtægtsskat Haanden end det nuværende Lovforslag, er det af mange Grunde øjensynligt, at det var en meget slet Form, der her var valgt, og jeg glæder mig over, at man har forladt dette Kompromis og er kommet ind paa den efter min Mening ikke saa lidt sundere Vej at fastslaa en Række Undtagelser og Regler i Loven, der muliggør at nærme sig til Princippet om Krigsindtægternes Beskatning.

De øvrige Ændringer finder jeg ingen Anledning til at opholde mig ved, de blev omtalt tilstækkeligt af den ærede Ordfører. Men jeg vil endnu sige, at hvis vi paa ny kommer ind paa denne Vej for et Aar at skulle lovgive ekstraordinært med Merindtægtsskattelove for at tilfredsstille Statskassens Behov under Krigssituationen, vil jeg bede den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt paa, at jo mere det præciseres, at der her er Tale om en Merindtægtsbeskatning, des mere henledes Tanken paa det Spørgsmaal, om det saa er rigtigt ikke at medtage de store Indtægter og Formuer, der er uforandrede fra Aar til Aar, de, som har holdt sig uformindskede under Krigsaarene, og som altsaa betegner den stabile Indtægt og den store Skatteevne, der altid følger med Stabiliteten. Jeg vil stærkt henstille til den højtærede Finansminister, at han ikke lader disse store Indtægter og Formuer gaa Ram forbi og ikke i Fremtiden holder sig udelukkende til Merindtægterne.

Foss: Jeg har bedt om Ordet af to Grunde. For det første ønsker jeg at rette en Forespørgsel til den højtærede Finansminister af Hensyn til, at Loven efter den Affattelse, Lovforslaget nu har, forekommer mig at kunne ramme de to Erhvervsorganisationer, Grosserer-Societetet og Industriraadet, som under Krigssituationen har maattet etablere en omfattende Virksomhed, der medfører, at de maa opkræve en Række Afgifter og benytte disse til at dække Udgifterne dels her i Landet og dels i Udlandet ved den Virksomhed, som Handelsoverenskomsterne har henvist dem til at føre. Jeg ser nok, at det vil komme an paa, hvorledes man vil fortolke den Bestemmelse i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten, hvori det siges,